Euharistijsko klanjanje na temu „Gore srca“

Susret hrvatske katoličke mladeži – Bjelovar 2022.

CILJANA SKUPINA: mladi vjernici koji se pripremaju za SHKM u Bjelovaru 2022.

VRIJEME: 45 min do 1h (trajanje ovisi o samoj skupini, brzini čitanja, izvođenju pjesama i vremenu za molitvu u tišini)

STRUKTURA:

A) Ulazna pjesma
1. Uvodni tekst (uz vrijeme za molitvu u tišini)
B) Pjesma
2. Središnji tekst (uz vrijeme za molitvu u tišini)
C) Pjesma
3. Završni tekst (kratko vrijeme za molitvu u tišini
a. Opcionalno : Zajednička molitva (čitanje nakana)
4. Završni blagoslov
D) završna pjesma

POTREBNI MATERIJALI: svijeće; tekstovi klanjanja za svakog čitača; za molitvene nakane: kemijske ili obične olovke za svakog sudionika, manji komadići papira (polovina ili četvrtina A5 stranice)

UVJETI:

- *Klanjanje se održava u crkvi ili posvećenom prostoru u prisutnosti izloženog Presvetog oltarskog sakramenta*
- *Poželjno je da sami prostor bude poluosvjetljen i da jedan od izvora svjetlosti budu svijeće u blizini Presvetog oltarskog sakramenta (dovoljno pak svjetlosti za čitanje)*
- *Poželjno je da glazbeni dio klanjanja izvodi zbor ili netko od svirača, ali ako to nije moguće, može se pustiti snimka pjesama*

UPUTE:

- *Iako može cijeli tekst čitati jedna osoba, bilo bi dobro da se radi zajedništva i dinamike klanjanja uključi više čitača (idealan minimalni broj 3 zbog trodijelnog teksta, ali tekst je moguće podijeliti i na manje ulomke za više čitača) – u tom slučaju čitačima dati tekst dovoljno unaprijed kako bi ga sabrano i primjereno čitali*

DODATNE MOGUĆNOSTI (nisu obvezne za održavanje klanjanja):

- *Može se dodati da sudionici napišu svoju molitvenu nakanu koje se čitaju na kraju klanjanja: neka to bude anonimno (kad napišu nakanu neka presaviju papir te se ne potpisuju).*
    - *Nakane se mogu prikupiti na način da :*
        - *a) postoji košara ili vrećica kojoj mogu pristupiti u bilo kojem trenutku klanjanja i donijeti kad su spremni, a da pritom ne ometaju druge sudionike u molitvi*
        - *b) predvoditelj klanjanja može nakon treće pjesme proći među sudionicima s košarom/vrećom i prikupiti molitvene nakane*
    - *nakane otvara i čita predvoditelj klanjanja ili netko od voditelja na način da se nakon svake pročitane nakane zajednički odgovori „Gospodine, usliši nas“.*
- *Ako prilike dozvoljavaju, tijekom klanjanja se može dati mogućnost za ispovijed, opet naravno na način da se ne ometa same sudionike u samom klanjanju*

A) *Ulazna pjesma (preporuka: „Oče mi ti se klanjamo“ ili „Svet, svet, svet“→ https://www.youtube.com/watch?v=SGpVU_11d3w&t=2s)*

1. UVODNI TEKST:

Gospodine Isuse Kriste, pred tobom stojimo sada u Presvetom oltarskom sakramentu. Susreli smo se ovdje s Tobom kao skupina mladih koja se želi pripremiti za Susret hrvatske katoličke mladeži u Bjelovaru. Susreti mladih prilika su za radost i veselje, druženje i prijateljstva… To su sve dobri i poželjni osjećaji. Nerijetko nam to bude glavna motivacija za okupljanja i susretanje drugih, za izlaske, a to je - da se dobro osjećamo. I to ne čudi: nitko se ne voli osjećati loše. I mi ljudi smo skloni činiti sve što možemo da bi nam bilo dobro, da bismo mogli imati mira, da bismo uživali, osjećali se dobro…I tako često i bude, odnosno postignemo taj cilj.

Ipak, koliko god se nekad dobro osjećamo i trudimo izbjeći neugodne emocije, teško taj površni trud može obrisati naše dublje brige, tjeskobe, rane, pitanja koja nas muče… I sad se možda svi mi ovdje dobro osjećamo, ali negdje duboko sve nas tište neke brige. Možda ih privremeno zaboravimo: doživimo vrhunce sreće, osjećamo se važnima kad nas netko ističe, kad nešto uspijemo, dobijemo možda čak i svojih pet minuta slave - ali naše slabosti, ono na što nismo ponosni, ono što smo pogriješili ili propustili napraviti u svome životu – i dalje sve to ostaje s nama. Ne možemo te naše loše strane i iskustva ignorirati, praviti se da ne postoje. A svatko ih ima i nitko nije savršen.

I to je ta gorka istina Gospodine, koju ne želimo vidjeti, a koju nam Ti pokazuješ: da smo krhki, da su nam duše mračne, da su nam srca otežala od siline grijeha i rana koje vučemo sa sobom. Sva ta težina vuče nas prema zemlji, time i naš pogled u tu hladnu i tvrdu zemlju, i dalje od nje ne vidimo. Čini nam se kao da sve što ovaj život može biti je ništa doli patnja i bol. Čini nam se da nas nitko ne razumije, da nas nitko ne voli, ne primjećuje, ne poštuje… Pa čak nam se u toj situaciji beznađa počne činiti da si nas i Ti Gospodine, ostavio.

- *Vrijeme za molitvu u tišini (3-4 minute ili prema procjeni)*

B) *Pjesma (preporuka: „Da te samo dotaknem“)*

2. SREDIŠNJI TEKST:

Ljudi su bića od krvi i mesa, kako bi se reklo u narodu – prirodno je da imamo brige za svoj život i svakodnevicu. U nama postoje različite prirodne potrebe prirođene čovjeku – potreba za preživljavanjem, potreba za sigurnošću, za zaštitom, za ljubavlju, za pripadanjem, za uspjehom. Želimo imati sve to, želimo održati svoj život na Zemlji na neki način i to je normalno. Nažalost, zbog naših slabosti, umjesto da pravilno ostvarimo te potrebe, uvijek tražimo prečace i privremena rješenja, ono što nas samo kratkotrajno zadovoljava. Isto tako, možemo pretjerati u svojoj brizi za pojedine potrebe i kompletno zaboraviti na ostatak našeg života, odgovornosti, prijatelje… I kada postanemo svjesni svojih slabosti, a ne želimo ih rješavati, gradimo lažne slike o sebi, opet tražimo sva druga lakša rješenja umjesto onih koje će nas zaista ispuniti. I tako zapadamo u loše navike, ovisnosti, loše odnose s drugim ljudima... Nesigurnosti rješavamo drugim nesigurnostima, doživljena zla suzbijamo drugim zlom. I ostvarenje naših potreba preraste u zao, isprazan, jednoličan život u kojem nema radosti i ljubavi, u kojem nema mira. U kojem nam se srce vuče…

Isto tako mi kao ti isti ljudi od krvi i mesa zaboravljamo da postoji ono nešto tj. netko tko nam jedino može pružiti potpuno ostvarenje naših potreba i života, a to je Isus Krist. On je jedino dugoročno rješenje u koje se isplati pouzdati. On nas je stvorio iz svoje preobilne ljubavi na svoju sliku i kao takav nam želi dobro, želi da ga prepoznamo u svome životu i ljubimo kao što On nas ljubi svim svojim srcem. Želi da izađemo iz tog našeg blata grijeha i slabosti, iz provalije beznađa i očaja. Želi da rasteretimo svoja srca i duše i sve te brige predamo Njemu koji se za nas brine. Želi da podignemo svoj pogled prema nebu, da svoja jednom oslobođena i olakšana srca, koliko god nam se čini nemogućim, podignemo u visine Njegove ljubavi, Njegove slave, k vječnoj radosti, prema „mladom suncu s visine“ koje je On sam. On nam je jedino potreban u našim životima.

To sve ne treba naravno shvatiti na način da čovjek treba odbaciti sve što ima: postojimo sada na zemlji i dana su nam njezina dobra da ih koristimo slobodno, ali na tom nam ne smije biti fokus, naš pogled ne bi trebao biti usmjeren samo prema tome. Ako ikoju od tih potreba stavimo na prvo mjesto iznad Boga, odmah padamo. Naše srce je stvorio Bog i stoga ono čezne da doživi Boga, ali ga traži često na krivim mjestima u blatu grijeha, umjesto u visinama ljubavi Božje, otkud je poteklo i gdje pripada, i gdje se nalazi Onaj koji će to srce primiti i obnoviti.

I uzdići svoja srca iz grijeha u slobodu k Bogu nije lako, teško mu se uzdići prema gore, pogotovo kad se čini da nema nade, ali to je jedino mjesto gdje će ono biti u punini, gdje smo

najbolja verzija sebe i gdje je naše dostojanstvo. I koliko god puta pogriješili i imali krive slike o sebi, to sve nije temelj našeg dostojanstva, već je naše dostojanstvo u onome koji nas je stvorio, koji nas ljubi, koji nas je otkupio, a to je Isus Krist.

- *Vrijeme za molitvu u tišini (3-4 minute ili prema procjeni)*

C) *Pjesma (preporuke: „Ja jesam“→ https://www.youtube.com/watch?v=aenQnjap1Nw; ili „Vjerujem“ → https://www.youtube.com/watch?v=Fd938F-dXXs)*

3. ZAVRŠNI TEKST:

Slično kao i na zapadu, i na istoku u sklopu *Kerubinske pjesme*, liturgija nas poziva da u najsvečanijem dijelu euharistijskog slavlja, kada postajemo dionici bezvremene žrtve našega Spasitelja, sve brige ostavimo iza sebe, i podignemo srca gore. U tom trenutku okruženi smo nebesima, svim silama nebeskim, svim svecima Kristovim, makar narav Nebesa još uvijek ne možemo u potpunosti doživjeti. U trenutku sjedinjenja neba i zemlje, ne samo brige koje tlače naša napaćena srca, već i naše mane, ali i vrline, postaju nevažne. Ne imati gore srca u tom trenutku znači zakopati se u rupu vlastitih muka, žudnji, čežnji, grijeha, zabluda, laži, i svega što nas vuče prema dolje, daleko od Božje ljubavi i nebeskoga slavlja. Pogrešne percepcije nas samih i svijeta u kojem živimo te naše grešne napasti ne dopuštaju nam da srca umirimo i predamo Onomu koji je u njih život utkao, Ocu što nas je stvorio da budemo baštinici vječnosti. Sjetimo se Petra koji je na moru izgubio povjerenje u Krista te se počeo utapati u bezdanu briga, strahova, nesigurnosti, a mogao je komotno iz tog iskustva izaći suh. Nije lako odbaciti lance briga i žudnji, balansirati život na način da na kraju dana naša srca ostanu usmjerena prema gore. No što nam drugo preostaje, kada nemamo osim Krista nikakvu drugu sigurnost. Sve naše čežnje ako nisu u konačnici usmjerene ka onom nepropadljivom i neprolaznom, uzaludne su. Bez Krista nema nade.

Poklik „gore srca(!)“ te jednoglasni odgovor „imamo kod Gospodina“, nije zamišljen isključivo kako bismo prinijeli sve svoje brige i čežnje Gospodinu na Svetoj misi, već poklik podrazumijeva da već na misu pred Gospodina dolazimo sa srcima usmjerenim prema gore. Ljudi smo, slabi, ranjivi, izgubljeni, grešni. No ako će nam srca biti konstantno u raznim ovozemaljskim brigama i čežnjama, nećemo ih nasititi niti umiriti. Podignite srca već sada, dok

još nije prekasno. Naša srca su stvorena za Gospodina i jedino u Njemu mogu pronaći sigurnost, sve ostalo je samo zabluda. Naš pravi dom je Nebeski Jeruzalem, kako kaže knjiga Otkrivenja:

„I neće više biti nikakva prokletstva. I prijestolje će Božje i Jaganjčevo biti u gradu i sluge će mu se njegove klanjati i gledati lice njegovo, a ime će im njegovo biti na čelima. Noći više biti neće i neće više trebati svjetla od svjetiljke ni svjetla sunčeva: obasjat će ih Gospod Bog i oni će kraljevati u vijeke vjekova.“ (Otk 22, 3-5)

- *Kratko vrijeme za molitvu u tišini*
    - *Opcionalno: čitanje molitvenih nakana*

4. *ZAVRŠNI BLAGOSLOV. Zapjev „Divnoj dakle“*

D) *Završna pjesma (preporuka „Ne boj se, jer ja sam te otkupio“ → https://www.youtube.com/watch?v=UlgvLJCDSJU ili „Gore srca“ – himna susreta → https://www.youtube.com/watch?v=QXAakvKHnCc)*